Ce nume dai la ceea ce simți acum?

On Aprilie 21, 2012

Fii ceea ce ești, fără să te încrezi prea mult în ceea ce nu cunoști despre tine.

Cosette simți, înainte de orice, o tristețe nedeslușită și adâncă. I se păru că sufletul i se întunecase într-o singură zi. Nu și-l mai recunoștea. Albul din sufletul fetelor tinere seamănă cu zăpada, e un amestec de răceală și veselie. Se topește la soarele dragostei.

Cosette nu știa ce-i dragostea. Nu auzise niciodată rostindu-se acest cuvânt în înțelesul lui pământesc. Pe cărțile de muzică profană care intrau în mânăstire cuvântul amor fusese înlocuit cu ulcior și pridvor. "Cele mari" încercau să dezlege ghicitorile: "Ah ! Ce dulce e ulciorul ! ", sau "Pridvorul nu cunoaște milă ! ". Cosette însă ieșise prea copil din mânăstire și nu se ocupase prea mult de "pridvor". Nu știa ce nume să dea la ceea ce simțea acum. Dar a nu cunoaște numele bolii nu înseamnă a fi mai puțin bolnav.

*Iubea cu și mai multă patimă, pentru că iubea fără să-și dea seama. Nu știa dacă era bine sau rău, prielnic sau primejdios, trebuincios sau vătămător, veșnic sau trecător, îngăduit sau oprit. Iubea. S-ar fi mirat dacă i s-ar fi spus: "Nu dormi? Dar nu-i voie ! Nu mănânci? Foarte rău ! Te înăbuși și-ți bate inima? Nu trebuie ! Te roșești și te îngălbenești când un anumit domn îmbrăcat în negru se ivește la capătul unei anumite alei verzi? E îngrozitor ! " N-ar fi priceput și ar fi răspuns: "Cum să fiu eu vinovată de un lucru în care nu pot nimic și pe care nu-l înțeleg?" **

Leadership: Căutarea unui ideal de esențializare a trăirii clipei prezente poate să contribuie la modificarea atitudinii și percepției tale față de viață, determinându-te să privești totul din punct de vedere al unui drum care se extinde dincolo de orizontul așteptărilor tale?

Din punct de vedere al unei trăiri puternice singurul sentiment care are capacitatea de a transforma omul, în tot ce acesta nu a fost vreodată, este cel de alertă. Iubirea este doar efectul unei intrări în rezonanță cu ceva aflat în afara Egoului tău, sau poate fi efectul poveștii despre experiența de viața pe care ți-o asumi ca pe o izbăvire a sufletului scăpat din primejdia unei vieți desfrânate, deznădăjduite.

Aici putem vorbi despre un ideal de esențializare al trăirii clipei prezente, ca și când am fi datori să ne regăsim pe noi înșine într-un moment fragil, vulnerabil, dar memorabil și plin de emoție, din care ne putem transforma relația cu realitatea și lumea din jur. A trăi o clipă de neuitat, într-un moment care se întâmplă poate o singură dată în viață, care ne scoate din zona de confort, este similar cu a surprinde munca unui artist: trebuie să înveți să fii creația unui Creator care te obligă să-i accepți prezența dintr-o altă perspectivă a duratei și a spațiului.

În ceea ce privește Cosette și starea ei ambivalentă de iubire și incertitudine, ea se datorează trăirii unui poveștii pe care și-o rula în subconștient despre un incident trecut, despre ceva ce a fost (sau ar fi putut fi) și nu mai este. Sufletul ei năzuia spre ceva neînțeles, dar pe care eu cred că instinctul i-l dicta numaidecât: "fii mai mult decât un spectator cuminte al vieții tale, începe să te implici în calitate de actor".

Fii mai receptiv și mai atent la tot ce se întâmplă, încât Egoul tău să nu rămână blocat într-o realitate care depășește capacitatea ta de înțelegere a potențialului ei.

Poate că, la urma urmei, reacția unui om în fața necunoscutului este exprimată de viața pe care și-o asumă ca pe o marcă identitară de neocolit, ceva care se simte asemenea unui nor ce blochează soarele să se întrevadă. Așadar, capacitatea unei trăiri de a se manifesta ca o entitate de maturitate, ca o sursă de putere, care în existența obișnuită este stimulată doar prin activitatea senzorială, intuitivă, depinde de modul cum privești lumea, semenii, evenimentele prin care treci.

Singurul drum care se extinde dincolo de orizonturile tale depinde capacitatea de a găsi ceva special în viața ta, care să te entuziasmeze cu adevărat. În fond, nu pentru tine se face transformarea personală, nu tu trebuie să percepi rezultate mai bune și să ți le asumi ca pe o cauză proprie intensificând-o cu noi trăiri. Ci, este pentru adevărul din tine, pentru lumina din tine, pentru eroul din tine, pentru acea parte din tine care nu te va lăsa niciodată să uiți amintirile frumoase.

Acest drum este luciditatea cu care te privești în oglindă și constați că ești mult mai mult decât o minte și un trup, ești un suflet care își poate deschide singur orizonturile.

Ce nume dai la ceea ce simți acum? Eu simt că-mi bate inima, iar asta se numește "Deja Vu". Parcă am mai trăit acest sentiment cu mult timp în urmă, pe vremea când eram copil, și la fel ca și atunci, simt că sunt aproape de înțelegerea vieții și a lumii. Ceva îmi spune că sunt pe cale să devin altcineva, un om mai matur, care trăiește și comunică prin scris atâtea vieți.

Dacă Cosette face parte din mine, este pentru că și eu am trăit povestea din care ea face parte. Povestea se numește: "Așa a fost odată.."

* Notă: Victor Hugo - Mizerabilii, Editura Literatură de stat pentru literatură și artă, 1960.

Source: https://neculaifantanaru.com/ce-nume-dai-la-ceea-ce-simti-acum.html